

IV. NOTY O KSIĄŻKACH

DOI: 10.17951/et.2017.29.327

Przygotowali: Alicja Kielczewska [AK], Amanda Dolecka [AD], Aneta Kisiel [AKi], Aneta Wysocka [AWs], Anna Wójcik [AW], Ewelina Rogowska [ER], Filip Polakowski [FP], Jagoda Maryjewska [JM], Jerzy Bartmiński [JB], Karolina Grzeszczak [KG], Kinga Wyskiel [KW], Klaudia Leszek [KL], Natalia Kuchno [NK], Paula Łukasiewicz [PŁ], Stanisława Niebrzegowska-Bartmińska [SNB], Zuzanna Pikul [ZP].

Punkt widzenia w literaturze, kulturze i języku, red. Elżbieta Muskat-Tabakowska, Gabriel Borowski, Agnieszka Cierpich, Katarzyna Wąsala, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2015, 218 s.

Na tę bardzo ciekawą książkę składają się artykuły autorstwa doktorantów reprezentujących różne dyscypliny filologiczne, zainspirowanych metodologiami językoznawstwa kognitywnego i antropologiczno-kulturowego, a także narratologicznego nurtu literaturoznawstwa, dla których ważny element wspólny stanowi wykorzystanie kategorii punktu widzenia. Młodzi naukowcy, pracujący pod kierunkiem Elżbiety Muskat-Tabakowskiej, umiejętnie spożytkowali wybrane propozycje teoretyczne w analizie zróżnicowanego materiału badawczego: dawnych i współczesnych tekstów literackich, publicystycznych i naukowych, a także filmów oraz dzieł plastycznych. Główny przedmiot zainteresowania badaczy stanowiła perspektywa nadawcy, rozpatrywana z uwzględnieniem wielu uwarunkowań aktu komunikacji: historyczno-kulturowych, socjologicznych i psychologiczno-biograficznych. Zadawano również pytanie o projektowany w utworze model recepcji i o strategie jej kształtowania. Autorzy wykazali się dużą wrażliwością na językowe wykładniki punktu widzenia, ujawniające się na rozmaitych płaszczyznach organizacji wypowiedzi: nie tylko w warstwie narracyjnej czy leksykalnej, lecz także gramatycznej, słowotwórczej, a nawet interpunkcyjnej; wiele cennych uwag na ten temat przynoszą zwłaszcza teksty dotyczące problematyki translatorskiej. Pomimo pewnego zróżnicowania narzędzi badawczych, które wynikało bądź to z charakteru analizowanego materiału, bądź to ze specyfiki ujęcia teoretycznego, na które się powoływano, monografia jako całość jest spójna i dowodzi możliwości owocnego dialogu między przedstawicielami współczesnej młodej filologii. [AWs]

Leksykon aksjologiczny Słowian i ich sąsiadów, red. Jerzy Bartmiński, t. 3, ***Praca***, red. Jerzy Bartmiński, Małgorzata Brzozowska, Stanisława Niebrzegowska-Bartmińska, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 2016, 455 s.

Leksykon aksjologiczny Słowian i ich sąsiadów jest próbą paralelnego opisu świata wartości słowiańskich na szerszym tle porównawczym. W analizach wykorzystywane są trzy typy danych: źródła systemowe (w tym słownikowe), dane uzyskane metodą badań ankietowych oraz teksty czerpane z korpusów narodowych i wysokonakładowej prasy. Trzeci tom *Leksykonu* zawiera paralelne opisy konceptu PRACA w 14 językach: w tekstach Homera i Hezjoda (K. Korus) oraz w językach: litewskim (M. Smetona, I. Smetonienė, K. Rutkovska), polskim (J. Bartmiński, M. Brzozowska), czeskim (L. Janovec, Z. Wildová), słowackim (N. Korina, K. Dudová), rosyjskim (M. Eremina), białoruskim (A. Kożinova), ukraińskim (S. Martinek), bułgarskim (M. Vitanova), serbskim (M. Stefanović), chorwackim (M. Balažev), niemieckim (J. Knieja), włoskim (S. Skuza) i hiszpańskim (M. Soñta).

Założeniem było zdiagnozowanie specyficznego rozumienia konceptu PRACA przez użytkowników poszczególnych języków. Artykuły hasłowe zostały poprzedzone wstępem redaktora *Leksykonu* – Jerzego Bartmińskiego pt. „*Leksykon aksjologiczny Słowian i ich sąsiadów*” – co zawiera, na jakich zasadach się opiera, dla kogo jest przeznaczony? oraz wprowadzeniem Jerzego Bartmińskiego i Stanisławy Niebrzegowskiej-Bartmińskiej *Praca w kręgu wartości słowiańskich i europejskich*. [PŁ, JM]

***Leksykon aksjologiczny Słowian i ich sąsiadów*, red. Jerzy Bartmiński, t. 5, Honor, red. Petar Sotirov, Dejan Ajdačić**, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 2016, 433 s.

Piąty tom *Leksykonu aksjologicznego Słowian i ich sąsiadów* pt. *Honor* – poza wstępem Jerzego Bartmińskiego o koncepcji leksykonu, jego zawartości, zasadach, na jakich się opiera i dla kogo jest przeznaczony oraz wprowadzeniem o charakterze komparacyjnym pióra Petara Sotirova pt. *Honor – fundamentem słowiańskiego i europejskiego kanonu wartości* – przynosi 13 opisów konceptu HONOR: w starogreckiej kulturze greckiej (K. Korus) oraz w językach: nowogreckim (I. Genev-Puchaleva), litewskim (I. Smetonienė), polskim (M. Grzeszczak), czeskim (K. Dudová), rosyjskim (L. Fiodorova, E. Białek), białoruskim (N. Kohnovič), ukraińskim (W. Jarmak), bułgarskim (P. Sotirov, I. Genev-Puchaleva), chorwackim (A. Kapetanović, I. Miloš), serbskim (D. Ajdačić), niemieckim (M. Grzeszczak). Opracowaniem, które było punktem odniesienia dla wielu autorów, jest artykuł Swietłany Tolstojowej *Russkaja čest' i pol'skij honor*, opublikowany wcześniej w „E” 25, a w *Leksykonie* przedrukowany w wersji nieco zmodyfikowanej. [SNB]

Wiesław Babik, *Ekologia informacji*, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2014, 200 s.

Autor omawia wybrane aspekty współczesnego, głównie elektronicznego środowiska informacyjnego człowieka. Skupia się na aspekcie humanistycznym zachodzących zmian i transformacji. Omawia koncepcje m.in. Alvina Tofflera, Juliusza Kulikowskiego, Thomasa Davenporta, Rafaela Capuro, Bonnie Nadi, Vicky O'Day. Praca ta przynosi wiele propozycji terminologicznych, klasyfikacyjnych i typologicznych, dotyczących ekologii informacji. Książka składa się z dwóch części. W pierwszej autor podejmuje zagadnienie wpływu środowiska informacyjnego i informacji na komunikację interpersonalną oraz odpowiada na pytanie, w jakim stopniu stanowią one specyficzną własność człowieka. Drugą część pracy jest próbą wypracowania założeń ekologii informacji. [NK]

„Język, komunikacja, informacja”. Numer specjalny: *Interlingwistyka i Esperantologia*, t. 10, red. Ilona Koutny, Poznań: Wydawnictwo Rys, 2015, 283 s.

Numer zawiera trzynaście artykułów poświęconych interlingwistyce i esperantologii. Ich zakres tematyczny jest szeroki: od języków filozoficznych do międzynarodowej komunikacji językowej. Ida Stria analizuje esperanto pod kątem sztuczności i naturalności, by ostatecznie uznać ten język za naturalny. Ilona Koutny dokonuje także typologicznej charakterystyki esperanta, badając poszczególne poziomy tego języka (od fonetyki do pragmatyki). W kolejnych artykułach podjęto zagadnienia części mowy, motywacji nazw osobowych czy słownika frekwencyjnego. Poruszono również kwestię komunikacji językowej w kontekście globalizacji, a także stworzono paradygmat dla opisanego konfliktów komunikacyjnych. [AKi]

Tabu w procesie globalizacji kultury, red. Agata Małycka, Katarzyna Sobstyl, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 2016, 307 s.

W tomie zestawiono różne perspektywy badawcze i zaprezentowano sposoby rozumienia *tabu* dawniej i współcześnie (na podstawie słowników, encyklopedii i tekstów). Publikacja składa się z trzech zróżnicowanych tematycznie części. W pierwszej omówiono sposoby synchronicznego i diachronicznego rozumienia tabu w kulturze. Druga traktuje o tabu w dyskursie publicznym, religijnym i edukacyjnym oraz o zjawisku przekraczania tabu, które uwidacznia się szczególnie w dyskursie publicznym. Część trzecia mówi o tabu jako istotnym czynniku kształtującym postawy i zachowania ludzi z różnych kręgów kulturowych. Teksty zawarte w tej części dotyczą także zjawisk modyfikacji procesów tabuizacji oraz detabuizacji, niustannie obecnych we współczesnej kulturze o charakterze globalnym. [FP]

Norwid i my... O Pracowni Słownika Języka Cypriana Norwida, red. Tomasz Korpysz, Jadwiga Puzynina, Barbara Subko, Ewa Teleżyńska, Kraków: Polska Akademia Umiejętności, 2016, 297 s.

Książka poświęcona historii powstania i działalności Pracowni Słownika Języka Cypriana Norwida. Zawiera m.in. historię Pracowni, recenzje naukowe publikacji jej zespołu, wspomnienia o Pracowni czy korespondencję jej członków. Ukazuje rozwój badań nad językiem Norwida oraz historię ludzi tworzących zespół badawczy i atmosferę towarzyszącą im w pracy. Pracownia powstała w 1983 r. na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego i działa pod kierunkiem Jadwigi Puzyniny. Głównym celem naukowym i kulturowym Pracowni było opracowanie słownika Norwida. Częściowo udało się to zrealizować w serii słownikowych zeszytów tematycznych; obecnie trwają prace nad wersją internetową. W Pracowni odbywały się konferencje naukowe, wspólnie podejmowano projekty badawcze, redagowano artykuły, referaty, książki, prowadzono działalność popularyzatorską. Na końcu tomu została umieszczona bibliografia opracowana przez Tomasza Korpysza. Zawiera ona publikacje norwidologiczne pracowników, doktorantów i magistrantów związanych z Pracownią Słownika Języka Cypriana Norwida. [AW]

Anna Czajka, Międzykulturowość i filozofia, Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, 2016, 216 s.

Studium międzykulturowości i różnorodności w ujęciu filozoficznym. W pierwszej części przytaczane są sylwetki, warsztat i stanowiska czołowych myślicieli na temat filozofii międzykulturowej i jej problematyki oraz różnych ujęć kultury. Zamyka ją wywiad z Franzem Martinem Wimmerem pt. *Inni są, jak my, istotami myślącymi* – o początkach, stadiach oraz zadaniach filozofii międzykulturowej, jak również o idei samej międzykulturowości. Część druga to prezentacja badań autorki o teorii międzykulturowości, ujęta w różnych kontekstach kulturowych. [KG]

Barbara Myrdzik, Iwona Morawska, Małgorzata Latoch-Zielińska, Prześtrzenie rzeczywiste i wyobrażone: Metodyczny wielość o różnych przestrzeniach, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 2016, 537 s.

W publikacji zebrane zostały teksty poruszające zagadnienia komunikacji kulturowej. Utwory literackie oraz dzieła sztuki ujęto w aspekcie edukacji polonistycznej. Za cel

edukacji polonistycznej uważa się wprowadzenie uczniów w przestrzeń kulturową. Autorki zwracają uwagę na zmiany, jakie przyniosła współczesność, których nie można ignorować w procesie nauczania. Dlatego obok artykułów dotyczących czytania poezji, obrazów malarskich, znalazły się teksty o hip-hopie, demotyuatorach czy e-polonistyce. Książka podzielona została na trzy części: *Uczeń w przestrzeni tekstów kultury*, *Cyberprzestrzeń – szansa czy zagrożenie w edukacji polonistycznej?*, *Uniwersytet i szkoła – przestrzenie bliskie czy dalekie?*. Autorki podejmują m.in. zagadnienia dotyczące wpływu doświadczenia na proces czytania książek, dialogu uczelni wyższych ze szkołami, przygotowania studentów do zawodu nauczyciela czy przemian zachodzących w edukacji polonistycznej. [KW]

Zofia Cygal-Krupa, Krystyna Choińska, Małgorzata Pachowicz, *Słownik tematyczny uczniowskiej polszczyzny. Słownictwo rzadsze*, t. 1–2, Tarnów: Wydawnictwo Biblos, 2016, 1441 s.

Jest to kontynuacja *Słownika tematycznego uczniowskiej polszczyzny* i *Słownictwa tematycznego języka polskiego*. Prezentuje wycinek współczesnej polszczyzny – leksykę używaną przez uczniów szkoły podstawowej i gimnazjum. Słownik obejmuje ponad 17 tys. leksemów podzielonych na kręgi tematyczne dotyczące poszczególnych dziedzin życia codziennego dzieci i młodzieży. [AD, KL]

Magdalena Zowczak, *Religijność na pograniczach. Eseje apokryficzne*, Warszawa: Wydawnictwo DiG, 2015, 253 s.

Książka zawiera eseje z zakresu antropologii religii, powstałe w wyniku badań etnograficznych i studiów kulturowych. Autorka stara się uchwycić cechy charakterystyczne i sposoby przekształceń historii biblijnych. Konfrontuje kulturowe stereotypy z ich społecznymi znaczeniami i interpretuje wybrane zjawiska kultury symbolicznej, obserwowane w ciągu ostatniej dekady, w kontekście transformacji społecznej w Polsce. Publikacja składa się z dziesięciu esejów. Pierwszy zawiera analizę relacji antropologii i historii na poziomie ich dyskursów w kontekście badań polsko-ukraińskiego pogranicza. Kolejne teksty przynoszą m.in. próbę przedstawienia zmian, które zachodziły w postrzeganiu wizerunków niektórych postaci biblijnych (Maryi, św. Piotra, Judasza, Lilit) pod wpływem kultury ludowej i popularnej. Interpretuje obrzędy Kurbanu bułgarskich i macedońskich chrześcijan. Przywołując współczesne zbiorowe doświadczenie religijne z czasu umierania Jana Pawła II, zwraca uwagę na rolę mediów w tworzeniu nowego typu więzi. Podsumowuje relacje między kulturą ludową a popularną, uwzględniając przy tym stan współczesnej religijności kościelnej oraz jej pogranicze. [AK]

Piotr Grochowski, *Jarmark tradycji. Studia i szkice folklorystyczne*, Toruń: Wydawnictwo Mikołaja Kopernika, 2016, 313 s.

Książka poświęcona jest analizie zjawisk z pogranicza tradycyjnej kultury ludowej oraz dawnych i współczesnych odmian kultury popularnej. Przynosi ona zarówno teksty nowe, dotąd niepublikowane, jak też artykuły i szkice drukowane wcześniej w rozproszonych wydawnictwach, a tu przedrukowywane, na potrzeby książki zmodyfikowane lub uzupełnione. Łącznie jest to 12 tekstów ułożonych w dwa działy: I. *W stronę przeszłości*; II. *W stronę współczesności*. Na pierwszą część składają się studia dotyczące kulturowych kontekstów funkcjonowania wybranych gatunków z pogranicza ustności i pisaności, tekstów sytuujących się w ramach literatury jarmarcznej lub brukowej, początkowo jako

druki ulotne, w postaci oddzielnych kartek i zeszytów, a następnie w obiegu ustnym. Chodzi o: oracje pogrzebowe, wierszowane legendy, wierszowane Sybille i pieśni o końcu świata, pieśni pielgrzymkowe i kalwaryjskie, toruńskie pieśni nowiniarskie, pieśni o końcu świata i parodie pieśni dziadowskich. Część tę wieńczy szkic konfrontujący stereotypowe wizerunki wędrownych dziadów (żebraków) i ukraińskich lirników. Część druga jest próbą ukazania, w jaki sposób folklor i tradycja funkcjonują w nowych sytuacjach kulturowych w kontekście nowych form i kanałów komunikacji: Internetu, tabloidyzacji, cyfrowych baz danych. Przedmiotem zainteresowań autora w tej części są m.in. dowcipy o informatykach, folklorystyczny wymiar współczesnych tabloidów, współczesne wykonania tradycyjnej muzyki wiejskiej oraz funkcjonowanie folkloru w obiegu internetowym. [SNB]

Kultura wsi w egodokumentach, red. Hubert Czachowski, Violetta Wróblewska, Toruń: Wydawnictwo Mikołaja Kopernika, 2016, 314 s.

Publikacja *Kultura wsi w egodokumentach* przynosi próbę odpowiedzi na pytanie, na ile egodokumenty jako formy wypowiedzi autobiograficznej mogą być pomocne w badaniach antropologicznych, zwłaszcza zorientowanych historycznie i etnograficznie. Książka jest rodzajem monografii stawiającej sobie za cel rekonstrukcję zawartego w egodokumentach z okresu od XVIII do XXI wieku obrazu kultury wsi oraz tworzących je podmiotów. Przez egodokumenty rozumiane są w książce źródła drukowane (edycje pamiętników chłopskich, dzienniki, wspomnienia, biografie, życiorysy), rękopiśmienne (zapiski pamiętnikarskie, listy) oraz wywiady etnograficzne. W świetle różnego rodzaju osobistych zapisków odzwierciedlane jest wieloaspektowe widzenie wsi dawnej i współczesnej przez elitę (szlachtę, księży, zakonnice, badaczy regionalistów) oraz przedstawicieli warstw chłopskich. Artykuły pogrupowano w trzy części: I. *Kultura wsi w dziennikach, pamiętnikach i listach*, II. *Wies w chłopskich pamiętnikach*; III. *Kultura wsi – między dokumentem a kreacją*. [SNB]

Bogowie i ludzie. Współczesna religijność w Azji Południowo-Wschodniej, red. Sylwia Gil, Adrian Mianeki, Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, 2016, s. 327.

Publikacja dotyczy wpływu praktyk religijnych na społeczeństwo na terenie Indonezji, Wietnamu, Filipin, Birmy oraz w nieindonezyjskich społeczeństwach zamieszkujących Azję Południowo-Wschodnią. Książkę otwiera tekst poświęcony fundamentom ideologicznym największego państwa muzułmańskiego na świecie (narodziny Pancasila), narastających napięć społecznych wywołanych przez coraz głębszy wpływ islamu na życie mieszkank. Znalazły się w niej także artykuły dotyczące wpływu chrześcijaństwa na niektóre społeczeństwa etniczne, religii w indonezyjskiej codzienności oraz hinduizmu. Teksty zamieszczone w publikacji zostały poparte badaniami terenowymi, przeprowadzonymi przez ich autorki. [ZP, ER]

Ljudmila N. Vinogradova, *Mifologičeskij aspekt slavjanskoj fol'klornoj tradicii*, Moskwa: Izdatel'stvo „Indrik”, 2016, 384 s.

Książka jest zbiorem studiów z zakresu mitologii słowiańskiej, obrzędowości kalendarzowej i małych form folkloru. Specjalne miejsce zajmuje w niej ludowa demonologia. W części pierwszej, zatytułowanej *Demonologia ludowa*, podejmowane są problemy teoretyczne dotyczące „niższej” mitologii Słowian oraz konkretnych obrazów demonologicznych (duchów gospodarzy, rusałek, podmienionych dzieci, personifikacji Śmierci, pokutujących

dusz). W części drugiej – *Wierzenia i obrzędy* – publikowane są studia o granicy jako specjalnej kategorii przestrzennej, o rytuałach i mitologemach symbolizujących początek i koniec świątecznego czasu, o „grach z czasem” w zwyczajach i rytuałach adwentu, o ludowej terminologii dotyczącej żniw, o poleskich wierzeniach związanych z kwiatem paproci oraz o jajku w słowiańskiej mitologii i magii. Część trzecia zawiera analizy „małych” gatunków folkloru: zamówień, formuł obrzędowych, objaśnień snów i przepowiedni, klątw, motywacji rytualnych działań, życzeń. Wszystkie teksty kultury ludowej rozpatrywane są w aspekcie mitologicznym, pozwalającym na rekonstrukcję ogólnego obrazu świata Słowian. [SNB]

Nikolaj Mihajłow, *Istorija slawjanskoj mifologii v XX veke*, Moskwa: Institut slawjanovedenija RAN, 2017, 342 s.

Książka jest przekładem na język rosyjski niedokończonego dzieła *Zgodovina slavanske mitologiije v XX stoletju* słoweńskiego autora Mikołaja Michajłowa (1967–2010), ucznia Nikity Tołstoja. Przekładu dokonała Jelena Konickaja, redakcję tomu wzięli na siebie Swietłana Tołstaja i Władimir Pietruchin, tekst do druku przygotowały Tatiana Cywian i Marija Zawiałowa. W Przedmowie (*Predslowie*) autor wyjaśnia dwuznaczność terminu *mitologia* (‘materiał, korpus tekstów’ i ‘dyscyplina naukowa’), podkreśla wagę chronologizacji materiałów (dotyczących okresu przedchrześcijańskiego, późniejszego okresu „dwiuwiary” i trzeciego okresu demonologicznej interpretacji wierzeń przedchrześcijańskich) i zwraca uwagę na wczesne zróżnicowanie wierzeń starosłowiańskich na wyodrębnione kręgi etniczne: wschodnio-, zachodnio- i południowosłowiańskie, z czego wynika konieczność bardzo ostrożnej rekonstrukcji stanu prasłowiańskiego, którego śladów w lokalnych tradycjach słowiańskich może już w ogóle nie być. W książce znalazły się krótkie, krytyczne szkice o badaczach słowiańskiej mitologii, takich jak: Jewgienij Aniczkow, Luis Léger, Viljo Mansikka, Aleksander Brückner, Lubor Niederle, Erwin Wienecke, Veselin Čajkanović, Thede Palm, Josip Mal, Vittore Pisani, Evel Gasparini, Frans Vyncke, Roman Jakobson, Władimir Toporow, Wiaczesław Iwanow, Francè Bezłaj, Karl Meyer, Leszek Moszyński, Henryk Łowmiański, Aleksander Gieysztor, Myrosława Znajenko, Zdenek Váňa, Radosław Katičić. Do tomu dołączono także niektóre szkice Michajłowa na temat mitologii słowiańskiej oraz bibliografię jego prac naukowych, liczącą 12 monografii (w językach włoskim, niemieckim, słoweńskim i rosyjskim), 64 artykuły oraz liczne recenzje i przyczynki. [JB]

V sozvezdii slov i imen. Sbornik naučnyh statej k jubileju Marii Eduardowny Rut, red. kolegija: E. L. Berezovič, E. O. Borisova, T. N. Dmitrieva, N. V. Kabinina, A. A. Makarova, O. D. Surikova, L. A. Feoktostova, Ekaterinburg: Izdatel'stvo Ural'skogo universiteta, 2017, 592 s.

Tom dedykowany Marii Eduardownie Rut z okazji 70-lecia urodzin, badaczce onomastyki, onomazjologii, etymologii, historii języka rosyjskiego, leksykologii dialektalnej, leksykografii i kontaktów językowych, kierującej Katedrą Języka Rosyjskiego i Językoznawstwa Ogólnego Uralskiego Uniwersytetu Federalnego. Zbiór tekstów, ułożony w sześć działów tematycznych (1. Etymologia, 2. Onomastyka, 3. Onomazjologia, motywacja, słotwórstwo, 4. Etnolingwistyka, 5. Dialektologia, 6. Leksykologia historyczna), odzwierciedla różnorodność zainteresowań Jubilatki. Autorami artykułów publikowanych na łamach tomu są jej uczniowie – przedstawiciele uralskiej szkoły onomastyki, etymologii i etnolingwistyki oraz koledzy z Rosji, Czech i Polski. [SNB]

Tekst v jazyke, reči, kul'ture. Sbornik naučnych statej, Minsk: RIVŠ, 2017, 286 s.

Tom zawiera referaty uczestników międzynarodowej konferencji naukowej *X Suprunovskie čtenija* (Mińsk, 4–6 listopada 2017 r.), poświęconej pamięci wybitnego białoruskiego uczonego, profesora Adama Jewgieniewicza Supruna (1928–1999) i odzwierciedla jego zainteresowania naukowe: badania z zakresu lingwistyki tekstu, historii języka, semantyki leksykalnej, etnolingwistyki, dialektologii, psycholingwistyki. Teksty zostały pogrupowane w trzy działy: *Spuścizna A. E. Supruna i problemy lingwistyki tekstu*, *Lingwistyka tekstu* oraz *Lingwistyka słowa*. [SNB]

Narodnaja demonologija Poles'ja. Publikacii tekstov v zapisjach 80–90-h godov XX veka, t. III. Mifologizacija prirodnych javlenij i čelovečeskich sostojanij. Sostaviteli: L. N. Vinogradova, E. E. Levkievskaja, Moskva: Izdatel'stvo Dom JaSK, 2016, 832 s.

Trzeci tom „Demonologii ludowej Polesia”, który zawiera obszerny korpus tekstów z Poleskiego Archiwum Oddziału Etnolingwistyki i Folkloru Instytutu Słowianoznawstwa RAN, dotyczy jednego z mniej zbadanych fragmentów nie tylko poleskiego, lecz także i słowiańskiego systemu, tj. mitologizacji zjawisk natury i stanów człowieka, a także mitologicznych rezultatów działań „mądrych” (*znajuščih*). Opublikowany zbiór przynosi informacje o rezultatach działań „mądrych” (urok, szkodzenie, kołtun), o mitologizowanych zjawiskach (wicher, kwiat paproci, deszcz przy słońcu, skarb), personifikacjach stanów ludzkich (strachu, losu, chorób, śmierci). Jest kontynuacją opisów zamieszczonych w tomach z 2010 (nt. ludzi posiadających cechy demoniczne) i z 2012 roku (nt. demonizacji zmarłych – są to teksty o duszy, niechrzczonej dzieciach, duszach przodków, „chodzącym” zmarłym, samobójcach, rusałkach). W publikacji zachowano zasady organizacji materiału i publikacji tekstów przyjęte w tomach poprzednich. [SNB]